

земж кои-то приехж Христіянскж-тж вѣрж. Него-
 вий-тѣ примѣръ възбуди благочестивж ревность
 въ монастыры-тѣ въ Англіж, и му доведе нѣ-
 колко сътрудници отъ тѣзи странж. Даже и бла-
 гочестивы жены прѣминжхх море-то, за да ся
 трудять за женскый полъ като учителкы. *Хуни-
 трудъ*, учителствуваше въ Баваріж, *Оекла*, въ
 Кицингенъ, *Люба*, сродница-та на Винфрида, при
 Вюрцбургъ, и сестра ѿ *Валдбурга*, въ Тюрингіж,
 гдѣто е работила прѣвъ 25 години съ голѣмъ
 успѣхъ.

Винфридова-та неуморима дѣятельность ся
 прострѣ и въ Баваріж и Источнж-Франкіж: той
 основа църквы, митрополи и монастыры, под-
 нови църковно-то управление кое-то е было испад-
 нжло, отлжчи недостойны-тѣ служители и нарѣди
 на всякадѣ едно рѣдовно черковно управление.
 Що-то ся водяше отъ понятіе-то, че Германска-та
 църква трѣбува да стане подчинена на Рымъ,
 т. е. на Папа-та; че му ся обѣщаль тържествен-
 но да ся труди за това, и че е повелъ Гер-
 маниж подъ вліяніе-то и управление-то на Папа-та
 не е было особенно за благодареніе. Нъ при то-
 ва, три нѣща не трѣбва да ся забравять: Първо
 че Винфридъ бѣше плѣненъ отъ прѣдрасждкы-тѣ
 на негово-то врѣме, и е дѣйствувалъ съ добро
 намѣреніе; Второ че не е знаялъ друго средство
 за да въведе въ Германскый църковенъ съставъ,
 рѣдъ-тѣ и здравина-та, освѣнь ако работи подъ
 Папско-то покровителство; и Трето че още не